گزارش
سید لو

سوسیداد دربی باسک را برد

کوتاه‌ترین فرمانروایی در جام پادشاهی

پس از یک سال وقفه سرانجام پرونده جام حذفی یا به قول خود اسپانیایی‌ها جام پادشاهی (کوپا دل ری) در فصل ۲۰۲۰-۲۰۱۹ بسته شد و این تیم رئال سوسیداد بود که با غلبه بر رقیب همشهری، اتلتیک بیلبائو قهرمان این مسابقات لقب گرفت.

به لطف تک گل میکل اویارسابال کاپیتان ۲۳ ساله سوسیداد که در ۱۴ سالگی به این تیم پیوست، تیم آبی‌وسفیدپوش باسک فاتح فینالی شد که سال گذشته باید برگزار می‌شد و به خاطر به هم خوردن برنامه مسابقات فوتبال اروپا پس از شیوع کرونا به سال ۲۰۲۱ موکول شد. سوسیداد حالا قهرمان است اما قهرمانی محکوم به از دست دادن جام چرا که عمر این قهرمانی تنها ۲ هفته خواهد بود. ۲ هفته دیگر فینال فصل جدید (۲۱-۲۰۲۰) کوپا دل ری میان بارسلونا و اتلتیک بیلبائو برگزار خواهد شد. به این ترتیب نام سوسیداد به عنوان تیمی که کوتاه‌ترین زمان فرمانروایی بر جام حذفی اسپانیا را داشته برای همیشه در تاریخ به ثبت رسید.

این حقیقت همانقدر که برای سوسیداد تلخ است برای بیلبائو امیدوارکننده چون تیم قرمزوسفیدپوش باسک خیلی زود دوباره به همان ورزشگاهی که این هفته در آن مغلوب شد برمی‌گردد تا یک بار دیگر شانس خود را برای قهرمانی در جام حذفی امتحان کند. بیلبائو شاید حتی بتواند جام قهرمانی را از همشهری‌اش پس بگیرد اما با این حال خاطره شبی را که سوسیداد با پیروزی در ورزشگاه کارتوخای سویا ساخت، هرگز و هیچ تیمی نمی‌تواند از این تیم بگیرد؛ این فینال خاص بود اما نه به خاطر اینکه یک بازی تماشاگریسند بود - در حقیقت بازی یک نمایش وحشتناک بود که فقط دو شوت به سمت دروازه‌ها شلیک شد و تنها گلش هم از روی نقطه پنالتی بعد از ۶۳ دقیقه رقم خورد - بلکه اهمیت و ارزش و برای هریک از دو تیم پیروزی در آن یک دنیا می‌ارزید. در نهایت این سوسیداد بود هنگام به صدا درآمدن سوت بازی سرازیر نمی‌شناخت. بیلبائو فرصتی دیگر برای قهرمانی در کوپا دل ری و بازی برابر بارسلونا خواهد داشت اما قطعاً کارش در آن بازی آسان‌تر از رویارویی با سوسیداد نخواهد بود. برای بیلبائو هم فینال شنبه شب همه چیز بود اما شب، از اول تا آخر بازی شب سوسیداد بود.

۱۱۲ سال انتظار

سوسیداد نه تنها یک سال برای بازی در این فینال صبر کرده بود بلکه در نهایت مجبور شد این بازی را بدون حضور تماشاگرانش برگزار کند هرچند هرکاری که می‌توانست انجام داد تا آنها را به ورزشگاه بیاورد. آنها ۳۴ سال برای بردن یک جام بزرگ صبر کرده بودند - تنها پنجمین جام ویترین افتخارات شان - و ۱۱۲ سال هم انتظار کشیده بودند تا در یک فینال با بیلبائو روبه‌رو شوند. سوسیداد هرگز یک چنین بازی را تجربه نکرده بود و گاهی اوقات هم این حقیقت در بازی‌اش مشهود بود؛ در تنش و فشاری که در چهره بازیکنانش وجود داشت.

از ۲۲ بازیکنی که در ترکیب اصلی دو تیم به میدان رفتند، ۱۸ نفرشان متولد شهرهای تاریخی ایالت باسک بودند و ۱۵ تا آنها هم محصولات آکادمی دو باشگاه. حتی شرایط جوی هم باسکی بود، یک توفان که در دقیقه دوم شکل گرفت و بارانی و رعدی صدایش سکوت ۶۰ هزار صندلی خالی را در هم می‌شکست اما چیزی که بیش از این سکوت می‌توانست به هریک از دو تیم بخصوص سوسیداد ضربه بزند، استرس و اضطراب از نتیجه‌ای بود که می‌توانست برای بازی رقم بخورد اما همین سوسیداد بود که فهمید باید چه کار کند تا برنده باشد.

یک سهل‌انگاری از سوی مارتینس برای زدن قوزک پای پورتو کافی بود که استرادا فرناندس نقطه پنالتی را نشان دهد و کارت قرمز را هم از جیبش درآورد هرچند بعد از ۵ دقیقه مشورت با VAR رنگ کارت را به زرد تغییر داد اما پنالتی پابرجا ماند و اویارسابال هم آن را به گل تبدیل کرد. بعد از آن بیلبائو تمایل بیشتری برای حمله نشان می‌داد اما این تیم برای گلزنی به توپ نیاز داشت و گرفتن توپ از سوسیداد برایش کار آسانی نبود و هر وقت هم که آن را می‌گرفت آن را خیلی زود و راحت لو می‌داد و حتی دو پاس سالم هم میان بازیکنانش رد و بدل نمی‌شد. حتی هشت دقیقه وقت تلف شده هم برای بیلبائو کمکی برای فرار از شکست در دربی نکرد و بازی مرگ و زندگی به سود سوسیداد تمام شد.

منبع: گاردین

خیال بارسلونا راحت است

مسی می‌ماند

یادداشت
پیت جنسن

لیونل مسی ذهنی آرام و ساق‌هایی شاداب دارد و این خبر بدی است برای دو تیم دیگری که در کورس قهرمانی لالیگا حضور دارند. خوان لاپورتا متحد و رئیس سابق او دوباره ریاست باشگاه را به دست گرفته و خودش را برای نخستین تابستان در دوره جدید ریاستش آماده می‌کند و حالا مسی درباره آینده‌اش مطمئن است، درست به همان اندازه که در زمان امضای آخرین قراردادش در سال ۲۰۱۷ اطمینان داشت.

اگر مذاکرات میان لاپورتا و پدر مسی، خورخه در هفته‌های آخر این فصل درست و طبق برنامه‌ریزی پیش برود، او قرارداد جدید را امضا می‌کند که حداقل دو فصل دیگر اعتبار دارد و بعد از آن شاید به آمریکا برود و در لیگ جذاب شده این کشور بازی کند، البته قبل از آن یک بار دیگر شانسش را برای قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر امتحان می‌کند.

اگر تغییر رئیس باشگاه از نظر روانی روی او تأثیر مثبتی گذاشته، تعطیلی دو هفته‌ای قبل از ۱۰ بازی آخر فصل از نظر جسمی هم برایش خیلی خوب بوده. روزنامه آاس گزارش داده مسی در ۹۲ درصد دقایق بازی‌های تیمش در این فصل حضور داشته. فوق ستاره آرژانتینی تنها یک بار تعویض شده و تنها دو بار در ترکیب اصلی تیمش قرار نگرفته است.

رونالد کومان اگرچه در ابتدای فصل برنامه داشت دقایق بازی مسی را مدیریت کند اما اشتیاق او برای بازی، سطح آمادگی جسمانی‌اش و البته نیاز تیم به اینکه او در ترکیب اصلی باشد، باعث شد این فصل هم مانند تمام فصل‌های قبل باشد، مسی را نه می‌توان کنار گذاشت و نه جانشینی برایش پیدا می‌شود.

اما لغو بازی‌های مقدماتی جام جهانی در آمریکای جنوبی به معنای آن بود که مسی توانست استراحت کند در حالی که هم‌تیمی‌ها با سرعت و عجله خود را به بازی‌های ملی رساندند و بعد به باشگاه‌های خود برگشتند.

او متحول شده و می‌خواهد به آمار فوق‌العاده ۱۹ گلی که در ۱۹ بازی سال ۲۰۲۱ به ثمر رسانده، اضافه کند و از امشب و بازی با رئال وایادولید کارش شروع می‌شود.

فصل که تمام شود یا حداقل به اوج برسد و تکلیفش تا حدودی روشن شود، مسی احتمالاً پای آخرین قراردادش با بارسلونا را امضا می‌کند. قبل از آن اما اولویتش روی ۱۱ بازی باقیمانده فصل است (با در نظر گرفتن فینال جام حذفی اسپانیا که شنبه ۲۸ فروردین مقابل بیلبائو برگزار می‌شود. تیمی که شنبه شب در فینال به تأخیرافتاده فصل ۲۰۲۰-۲۰۱۹ با یک گل به رئال سوسیداد باخت).

لاپورتا با آگاهی و حساسیتی که فوتبالی‌ها باور دارند اسلافش نداشتند، به خوبی می‌داند نباید برای جلوانداختن خبر تصمیم مسی فشاری بیاورد یا خودش را به آب و آتش بزند.

چهارشنبه صبح بعد از آنکه اعلام شد مسی قطعاً می‌ماند این خبر بارها در شبکه‌های رسانه‌ای و اجتماعی اسپانیا منتشر و به اشتراک گذاشته شد که «منچسترسیتی یک بار دیگر برای جذب مسی در این تابستان اقدام نمی‌کند.»

البته کمی غیرواقعی است چون سیتی در تابستان گذشته واقعاً برای جذب مسی تلاش نکرد. مسی با پپ گواردیولا تماس گرفته بود و این احتمال برای باشگاه به وجود آمده بود که می‌توانند او را از نوکمپ بیرون بکشند. سیتی محترمانه کناری ایستاد وقتی مسی به رئیس وقت باشگاه، خوسپ ماریا بارتومئو گفت که آیا بر اساس قراردادش می‌تواند در سال آخر حضورش به‌عنوان بازیکن آزاد از تیم جدا شود. اگر او در این نبرد خاص با باشگاه به پیروزی می‌رسید، سیتی به‌عنوان بازیکن آزاد با او وارد مذاکره می‌شد. اگر در تابستان گذشته از بارسلونا جدا می‌شد، سیتی تنها باشگاهی بود که او می‌خواست به آن برود. اما سیتی هرگز وارد مبارزه با بارسا نشد و جای تعجب ندارد که اگرچه مسی در حال حاضر رسماً آزاد است که با هر باشگاه دیگری مذاکره کند، سیتی اقدامی انجام نداده و بخشی از آن به خاطر این تصور است که مسی در بارسلونا ماندنی است.

سیتی در تابستان گذشته برنامه داشت مسی را به‌عنوان بازیکن آزاد به خدمت بگیرد و در یک قرارداد بلندمدت پرداخت‌ها به او را انجام بدهد که شامل دوران فعالیت او به‌عنوان سفیر باشگاه هم می‌شد.

بارسلونا حالا برنامه مشابهی دارد به خاطر اینکه با محدودیت سقف دستمزد در لالیگا مواجه شده و قصد دارد مسی را برای آینده بلندمدت خود حفظ کند. در حال حاضر که مسی هم با بستن چنین قراردادی مشکل ندارد هرچند قبل از آن می‌خواهد دوگانه لیگ و جام حذفی را به دست آورد. سه بازی خیلی مهم در این راه است؛ یکشنبه آینده در زمین رئال مادرید، شنبه بعدش در فینال جام حذفی برابر اتلتیک بیلبائو و بعد ۱۹ اردیبهشت در نوکمپ مقابل صدرنشین فعلی لیگ، اتلتیکومادرید. سه فینال مانده، مسی آرام است و نسبت به آینده مطمئن، با ذهن و جسم آماده، بیچاره رقبای مادریدی.

منبع: دیلی میل

وظیفه مهم پوچتینو و پاری سن ژرمن در آستانه بازی با بایرن

تکلیف نیمار را معلوم کن!

گزارش
جاناتان ویلسون

همان روند پارسال؟ همان روند هر سال اما تا کی؟ پاری سن ژرمن روزی فاتح لیگ قهرمانان خواهد شد و دنیا دیگر می‌تواند دست از این پرسش بردارد که آیا این فصل، سرانجام فصل آنهاست؟ آیا ستاره‌های آسمان سرانجام در یک خط قرار گرفته‌اند؟ آیا پی‌اس‌جی به توازن صحیحی از مربی و ستاره‌هایش رسیده است؟

بی‌تردید برد چهار بر یک مقابل بارسلونا در مرحله یک‌هشتم نهایی، که بهترین عملکرد آنها در لیگ قهرمانان بود، نشان داد که آنها می‌توانند فاتح اروپا شوند اما در همان زمان بود که مشکلات پدیدار شدند. این پی‌اس‌جی است، باشگاهی که عادت دارد در لحظات کلیدی دچار بحران شود. این پی‌اس‌جی است، که در هشت فصل گذشته، هفت بار فاتح لیگ فرانسه شده و در شش سال گذشته، چهار بار سه‌گانه داخلی را فتح کرده است. آنها عادت دارند در کشور رقیبی نداشته باشند ولی در اروپا زیر فشار له شوند (شاید هم امسال، نبرد قهرمانی با لیل در لیگ فرانسه به آنها کمک کند). این پی‌اس‌جی است، کلمه‌ای مترادف با زرق و برق و افراط. قرعه با آنها مهربان نبود. اگر آنها از سد بایرن مونیخ در مرحله یک‌چهارم نهایی عبور کنند - که در بازی روز چهارشنبه با این تیم، روبرت لواندوفسکی غایب است - در مرحله بعد باید با منچسترسیتی بازی کنند، البته به شرط آنکه مردان پپ گواردیولا بوروسیا دورتموند را ببرند.

اما بزرگترین مسأله پی‌اس‌جی، چیزی بنیادی‌تر از اینهاست. پی‌اس‌جی، بیش از هر باشگاه دیگری، نمایانگر تنشی است که در قلب فوتبال مدرن وجود دارد. از یک سو، فوتبال سیستماتیک‌تر و پیچیده‌تر شده، و بیشتر وابسته به این شده که یک تیم منسجم و متحد ساخته شود اما از سوی دیگر، به شکلی بی‌سابقه، باشگاه‌ها به سلبریتی‌هایشان وابسته‌اند تا برندشان را تبلیغ کنند.

به همین دلیل است که برخی در یوونتوس بر این باورند که مبلغ گزافی که خرج کریستیانو رونالدو شده، ارزشش را داشته است. او آمد تا یوونتوس را فاتح لیگ قهرمانان کند اما در سه فصل گذشته، یوونتوس تنها یک پیروزی در مراحل حذفی این مسابقات داشته است. خرید او از نظر فوتبالی مترادف با ناکامی بوده اما از نظر برندسازی، احتمالاً ارزشش را داشته است. به این ترتیب می‌توان دریافت که چرا یوونتوس تصمیم گرفت بازیکن سابقش را مربی تیم کند، تا اینکه فردی را بیاورد که واقعاً تجربه مربیگری داشته است.

در پی‌اس‌جی هم همه چیز به نیمار برمی‌گردد. او با قیمتی رکوردشکن راهی پاریس شد و این باشگاه به این ترتیب نشان داد که می‌خواهد حرف اول را در فوتبال بزند. او خورشید منظومه شمسی پی‌اس‌جی بود و باشگاه حتی برای مدتی کوتاه، از پیراهن زرد برزیلی به‌عنوان پیراهن دوم خود استفاده کرد. نیمار همچنین از مزایای بسیاری بهره برد. شاید بتوان گفت که این کارها برای کسب درآمد بوده است اما آمدن او باعث نشده تیم ساختار منسجمی پیدا کند.

آوردن یک ستاره شاید برای فتح رقابت‌های داخلی کافی باشد اما در بالاترین سطح، دست کم در حال حاضر که خرید یک ستاره کافی نیست. می‌توان مشکلات یووه با رونالدو و بارسلونا با لیونل مسی را در اروپا دید. وظیفه موریسیو پوچتینو این بوده که توازن بین سلبریتی و سیستم را برقرار کند، کاری که اونای امری و توماس توخل از انجامش ناتوان بوده‌اند، حتی با آنکه توخل با قرعه مناسبی که داشت، فصل گذشته به فینال لیگ قهرمانان رسید. جالب آنکه پاری سن ژرمن این هفته در لیگ فرانسه یک برصفر به لیل باخت و نیمار هم در دقیقه ۹۰ اخراج شد اما پیروزی در خانه بارسلونا بدون نیمار به دست آمد. پوچتینو توانست ادریسا گیه و لئاندرو پاردس را در خط میانی قرار دهد و مارکو وراتی (که شاید به بازی چهارشنبه نرسد) را مقابل آنها بگمارد. مویزه کین، مائورو ایکاردی و کیلیان امباپه هم در خط حمله قرار گرفتند. پوچتینو می‌دانست که تیمش نه تنها در ضدحملات خطرناک است، بلکه می‌تواند مدافعان کناری بارسلونا را هم عقب نگه دارد.

اما آیا او می‌تواند روی نیمار هم همین حساب را داشته باشد؟ مسأله تنبلی یا عدم توانایی نیست. مسأله این نیست که نیمار انگیزه ندارد، یا مانند مسی، پیر شدن رویش تأثیر گذاشته است. کج‌خلقی‌های او همچنان گاه و بیگاه دیده می‌شوند؛ او مقابل لیل برای دومین بار در این فصل اخراج شد اما مشکل این است که او نیاز به پیروزی را خیلی شخصی می‌بیند و بار سنگینی روی دوش خودش می‌گذارد.

این مسأله‌ای بوده که همیشه در فوتبال وجود داشته است. بازیکنی که یک‌تنه بازی را تغییر می‌دهد (مانند دیوید بکام مقابل یونان در سال ۲۰۰۱) بلافاصله با ستایش ما روبه‌رو می‌شود اما درک اینکه چه زمانی باید خارج از سیستم بازی کرد و یک‌تنه کار را به پیش برد، کار بسیار دشواری است (بازی‌های بعدی بکام برای انگلیس را ببینید).

هرچند نیمار از دید بسیاری، در فینال فصل گذشته لیگ قهرمانان اروپا عالی بود و در نیمه‌نهایی هم برابر آربی لایپزیگ عالی کار کرد اما در بازی مقابل آتالانتا در مرحله یک‌چهارم نهایی، او بارها بسیار به عقب آمد و شکل تیمش را به هم ریخت. او می‌خواست یک‌تنه بازگشت تیمش را رقم بزند. در پایان فینال هم ناامیدی او آشکار بود.

عملکرد بایرن در آن بازی نشان داد که شکل بازی چقدر مهم است. پیش از بازی تصور می‌شد که جلو بودن خط دفاعی آنها باعث می‌شود سرعت بالای امباپه دردسرساز شود اما خط میانی آنها به‌حدی فشرده بازی می‌کرد که این مشکل هرگز پیش نیامد. آیا نیمار می‌تواند در تیمی تا این حد باانضباط بازی کند؟ کار پوچتینو این است که توازن مناسب را پیدا کند. بایرن در این فصل از نظر دفاعی خیلی منسجم نبوده و لواندوفسکی، که الگوی مهاجمان مرکزی پرس‌کننده است، حالا نیست و بایرن ضعیف‌تر شده است. این فرصتی برای پی‌اس‌جی است. اینکه پوچتینو چطور از نیمار استفاده کند، و اینکه چطور دو جنبه متضاد فوتبال مدرن را با هم آشتی دهد، می‌تواند نشان دهد که آیا پاری سن ژرمن می‌تواند قهرمان اروپا شود یا نه.

منبع: گاردین

زنگ خطر لیورپول برای مادرید

نگاه
بیلی موندی

اگرچه بیشتر ناکامی این فصل لیورپول به خاطر مصدومیت گسترده بازیکنان کلیدی این تیم مانند ویرجیل فان‌دایک و جو گومز بوده اما خط حمله قرمزها هم حال و روز خوبی نداشته و نتوانسته مشکلات دفاعی تیم را تا حدی جبران کند.

در فصل قبل که شاگردان یورگن کلوپ به ۳۰ سال انتظار قهرمانی در لیگ انگلیس پایان دادند، محمد صلاح، روبرتو فیرمینو و سادیو مانه به شایستگی به خاطر تأثیرگذاری‌شان در این موفقیت مورد تمجید و تحسین واقع شدند. در رقابت‌های مختلف فصل گذشته لیورپول، صلاح ۲۳ گل زد، مانه ۲۲ گل و فیرمینو ۱۲ گل زد ضمن اینکه دیووک اوریگی هم ۶ بار موفق به فتح دروازه رقبا شد. این فصل آمار آنها کاملاً متفاوت است. تنها صلاح عملکرد بهتری داشته، مانه ۱۲ گل و فیرمینو ۶ گل زده‌اند تا نسبت به فصل قبل افت چشمگیری داشته باشند، اوریگی هم تنها یک گل زده است.

در نتیجه، آمار گلزنی لیورپول نسبت به فصل قبل به شدت پایین آمده. فصل قبل بعد از ۳۰ بازی ۱۵ گل بیشتر از این فصل زده بودند، از حیث امتیاز که اوضاع خیلی خراب‌تر است و فصل قبل در این مقطع ۳۴ امتیاز بیشتر گرفته بودند. در اروپا اما آمار گلزنی لیورپول چندان تفاوت نکرده. وقتی در یک‌هشتم‌نهایی لیگ قهرمانان توسط اتلتیکومادرید حذف شدند، ۱۶ گل زده بودند، این فصل ۱۴ گل زده‌اند و البته به مرحله یک چهارم نهایی راه یافته‌اند.

چهار تا از این ۱۴ گل توسط دیوگو ژوتا به ثمر رسیده که تابستان از ولورهمپتون خریداری شد. تنها صلاح با زدن ۵ گل در لیگ قهرمانان آمار بهتری نسبت به او دارد. این ترتیب در لیگ برتر هم درست است و ژوتا با زدن ۸ گل پشت سر صلاح ۱۸ گله دومین گلزن تیم در لیگ است.

ژوتا بعد از دوری سه ماهه به خاطر مصدومیت عملکرد خیلی خوبی داشته و قبل از تعطیلی بازی‌های ملی هم تنها گل بازی با تیم سابقش را به ثمر رساند. او در ۲ بازی برای تیم ملی پرتغال هم ۳ گل زد و در بازگشت به رقابت‌های باشگاهی هم دو گل مقابل آرسنال به ثمر رساند. این دو گل در استادیوم امارات از جمله گل اول بازی در حالی به دست آمد که او در ترکیب اصلی قرار نداشت. حالا به نظر می‌رسد مربی آلمانی در بازی فرداشب در زمین رئال مادرید باید برای این بازیکن ۲۴ ساله جایی در ترکیب ثابت پیدا کند.

ژوتا البته برای مادرید غریبه نیست. او در سال‌های ۲۰۱۸-۲۰۱۶ بازیکن اتلتیکومادرید بود که به پورتو و ولورهمپتون قرض داده شد. بازی لیورپول و ژوتا مقابل آرسنال شاید زنگ هشداری باشد برای رئال مادرید که خودش هم این اواخر مقابل دروازه رقبا مشکلات زیادی را داشته. رئال بعد از پیروزی شنبه شب مقابل ایبار ده روز فوق‌العاده سخت در پیش دارد، فردا با لیورپول بازی دارد، یکشنبه با بارسلونا و چهارشنبه دوباره با لیورپول.

منبع: مارکا

ستاره‌های آکادمی بهتر از خریدهای گران آرسنال

یادداشت
کیه‌ران گیل

سه تا از گران‌ترین خریدهای تاریخ آرسنال برای نخستین بار بعد از فینال جام حذفی فصل قبل، در ترکیب این تیم قرار گرفتند اما مقابل لیورپول مشخص شد امیل اسمیت روو بوکایو ساکا که در آکادمی باشگاه رشد کرده‌اند، چه اهمیت فوق‌العاده‌ای برای آرسنال دارند و بدون آنها کار تیم لنگ است.

الکساندر لاکازت، پیر امریک اوبامیانگ و نیکلا پپه روی هم ۱۷۴/۵ میلیون پوند برای آرسنال هزینه داشته‌اند و به ترتیب در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ که به تیم شمال لندن آمده‌اند، رکورد نقل و انتقالات باشگاه را شکسته‌اند. آرسنال ۴۵ بازی را پشت سر گذاشت بدون اینکه این سه نفر را در کنار هم داشته باشد اما آنها برابر لیورپول با هم به زمین رفتند و نتوانستند دفاع شکننده حریف را به زحمت بیندازند.

بدون اسمیت رو و ساکا، آرسنال انرژی و اشتیاق لازم را در یک سوم دفاعی تیم رقیب نداشت. تیم به اجبار و بعد از گل‌های تیم میهمان تلاشش را بیشتر کرد و میل به گلزنی را نشان داد با این وجود جای دو جوان بااستعداد برخاسته از آکادمی به شدت احساس می‌شد.

اسمیت رو می‌توان استاد حرکت از سمت چپ دانست. او با حرکات هوشمندانه خود در فضاهای مشخص باعث می‌شود بازیکنان حریف از پست خود خارج شوند و فضای فعالیت مناسب برای هم‌تیمی‌ها ایجاد شود. این می‌توانست مشکلات زیادی برای ترنت الکساندر آرنولد ایجاد کند؛ دفاع راست لیورپول که عملکردش بعد از حذف از اردوی تیم ملی انگلیس توسط گرت ساوت‌گیت به شدت زیر ذره‌بین بود.

آن طرف هم، پپه سرخوشانه توپ‌ها را لو می‌داد در حالی که ساکای ۱۹ ساله عاشق استفاده از فضایی بود که پشت سر اندی رابرتسون متمایل به حمله به وجود می‌آمد.

در میانه این ناامیدی آرسنال از خریدهای بزرگ، مارتین اودگارد حداقل بازیکن قرضی قابل توجهی نشان داده. میکل آرتتا به سیستم مورد علاقه‌اش، ۱-۳-۲-۴ پایبند ماند و اودگارد را در پست شماره ۱۰ به کار گرفت. آرسنال برنامه ریخته بود با این بازیکن نروژی به زوج فوق‌العاده کم تجربه قلب دفاع لیورپول، اوزان کاباک و ناتانیل فیلیپس ضربه بزند اما لیورپول به شکلی تحسین‌برانگیز هوشیار بود و بعد از یک نیمه تنها یک شوت به سمت دروازه لیورپول رفت در حالی که تیم میهمان هشت ضربه داشت. آرسنال خوشحال است که اسمیت رو و ساکا از آکادمی چنین بازیکنان مهمی برای تیم شده‌اند اما اینکه ترکیب چنده میلیون پوندی لاکازت، اوبامیانگ و پپه نتوانستند کار مفیدی انجام دهند، واقعاً نگران‌کننده است.

منبع: دیلی میل

نگاه
مارک دویل

بهترین خبر برای زیدان در آستانه سه بازی حساس

بازگشت آسنسیو به اوج

بیش از دو سال بود که مارکو آسنسیو نقش اول را در رئال مادرید ایفا نکرده بود.

اما حالا نشانه‌هایی را می‌توان از این یافت که این بال اسپانیایی آماده آن است که نقشی پررنگ در مهم‌ترین بخش فصل ۲۱-۲۰۲۰ داشته باشد. رئال مادرید هفته‌ای بسیار سخت دارد و باید دو بار با لیورپول و یک بار با بارسلونا بازی کند. آسنسیو پیش از این سه دیدار، مقابل ایبار گلزنی کرد و آمارش را به سه گل در سه دیدار اخیر رساند. مردان زین‌الدین زیدان به این ترتیب فشار را در صدر جدول حفظ کردند. این پاداش عملکرد جذاب او بود که نشان می‌دهد شاید این بازیکن اسپانیایی هم اعتماد به نفسش را بازیافته و هم به بهترین فرم خود رسیده است. او در فصل‌های اخیر به دلیل مصدومیت نتوانسته بود خودی نشان دهد. اخبار فوتبال در این روزها به حدی سریع می‌آید و می‌رود که به آسانی فراموش می‌کنیم آسنسیو پیش از پارگی رباط صلیبی‌اش در سال ۲۰۱۹، که باعث شد تقریباً یک سال دور از میادین باشد، به‌عنوان یکی از جذاب‌ترین مهاجمان دنیا شناخته می‌شد. چند ماه قبل از آن بود که هوراسیو گاجولی، ایجنت او اعلام کرده بود که مادرید پیشنهادی ۱۸۰ میلیون یورویی برای این بال داشته اما آن را رد کرده است. البته چنین ادعاهایی را نباید خیلی جدی انگاشت اما تردیدی نیست که در آن هنگام، ارزش این بازیکن اهل مایورکا بسیار بالا بود. او بازیکنی ۲۳ ساله بود که در ترکیب ثابت اسپانیا حضور داشت و در نخستین بازی‌هایش در پنج رقابت مختلف برای مادرید، گل زد.

اما مصدومیت او همه چیز را تغییر داد.

آسنسیو با این حال بازگشتی رویایی داشت. او در پیروزی در خانه والنسیا در فصل گذشته سرانجام به زمین رفت و چند ثانیه بعد گل زد و سپس به کریم بنزما پاس گل داد.

اما او در اواخر فصل، به شکلی قابل درک، نتوانست استمرار خود را حفظ کند. او اصلاً مانند بازیکنی نبود که در فصل‌های ۱۷-۲۰۱۶ و ۱۸-۲۰۱۷ به آمار دورقمی گل رسیده بود (۱۰ و ۱۱ گل). مشکل زانوی او باعث شد که ابتدای فصل جاری را هم از دست بدهد اما حتی زمانی که برگشت هم نتوانسته بود خودش را به خوبی جا بیندازد.

اما آسنسیو حالا ناگهان شعله‌ور شده است. او مقابل آتالانتا در لیگ قهرمانان و برابر سلتا در لالیگا به‌عنوان بازیکن جانشین به زمین رفت و گل زد. به این ترتیب بود که زیدان او را در بازی برابر ایبار در ترکیب ثابت قرار داد و او هم تأثیرگذارترین عملکرد خود در ماه‌های اخیر را داشت.

او پیش‌تر بازیکنی بود که باعث ناامیدی هواداران شده بود، چرا که در جریان بازی محو می‌شد اما او حالا تبدیل به تهدیدی دائمی برای حریف شده بود. آسنسیو با یک ضربه ایستگاهی تیر دروازه حریف را به لرزه درآورد و یک گل با پشت پا هم زد که VAR آن را آفساید اعلام کرد. در نهایت او توانست با یک ضربه خونسرد، گل اول بازی را به ثمر برساند.

آسنسیو می‌توانست باز هم گل بزند اما شوت عالی او از راه دور را مارکو دمیتروویچ دفع کرد. به این ترتیب، وظیفه قطعی کردن سه امتیاز به کریم بنزما رسید که روی سانتر خوب وینیسیوس جونیور، با ضربه سری مناسب گل‌زنی کرد. رئال با این برد سه امتیاز حساس را کسب کرد. آسنسیو در زمان زده شدن این گل به همراه لوکا مودریچ تعویض شده بود. زیدان مشخصاً نگاهش را معطوف بازی سه‌شنبه در لیگ قهرمانان برابر لیورپول و البته ال کلاسیکو شنبه آینده کرده بود. اینکه آسنسیو زیاد مصدوم می‌شود هم روی تصمیم مربی فرانسوی رئال تأثیر خود را گذاشت. اما خبر خوب این است که آسنسیو سرانجام آماده است و اعتماد به نفس کافی را دارد تا بار دیگر برای مادرید میدانداری کند.

منبع: سایت گل